

IX. ÉVFOLYAM.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

1915. 45. szám.

Budapest, november 7.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja
a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv
szerkesztő bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre – – 12 korona

Félévre – – – 6 korona

Negyedévre – – 3 korona

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — 6 korona.

Égész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

Spiritiszták és gondolatolvasók.

Írta: Székely Vladimír, budapesti ker. kapitány.

A hüvös, józan gondolkodás ritka erény, mélyvel nem minden ember bővelkedik. Ellenkezőleg a fantázia mindnyájunkat felkap szárnyára... a gondolatnak színeket ad, a hangulatoknak melegséget, de néha nem áll meg. Csapong tovább pillangómódra és a színes, a poézisben ragyogó — sokszor közönséges hazugsággá lesz, melynek fantasztikum az anyja neve.

Nyugodtan megállapíthatjuk, hogy itt-ott majd mindenki a hatása alá kerül. Sőt van az emberiségnek egy óriási tábor, mely tudvágyában is a fantáziához menekül.

Amint eszmélni, gondolkozni kezdünk, mindnyájan egy nagy kérdőjellel ütközünk össze: a lét és nemlét kérdésével. A vallás megadja rá a feleletet, de a nyugtalan, hanyódó lelkek, a kételkedők tovább töprengenek. Az eredinény két szélsőség: a hitetlenség vagy rajongás. És megszületik a sok «izmus», melyeknek ma mind közkeletűbb válfaja a *spiritizmus* is. Egészen és egyetemben a természetfelettségnek ezt a tudományossá kíművelődött játékát nem szabad ostobaságnak és csak fantáziának minősíteni. Óriási könyvtára van ma már a milliókramenő jóhiszemű hívei. Mintha csak azt akarná bizonyítani, hogy az emberi vizsgálódásnak és kutatásnak még vannak felfedezetlen területei, hogy érzékelő képességeink még korántsem oly tökéletesek, s maga a *tudomány* még mindig sokkal tökéletlenebb, semhogy a mindenség még feltáratlan titkaiban is tudjon feltétlenül biztos és megbízható kalauzként szolgálni. Valaha azonban feltétlenül el kell érünk ahhoz a ponthoz is, amikor a hipnozis, suggestzió, szóval ideg-életünk e különös s most megmagyarázhatatlannak tetsző állapota és nyilvánulása előtt is — melyből a spiritizmus mint tan táplálkozik — teljesen megértő szemmel fogunk állni. Addig azonban a fantázia sajátította ki a teret, mely természetesen teméntelenül s gyakran biheterlenül tud visszaélni a józan észszel.

Nemrég például egy amerikai spiritiszta ujság került a kezembe, mely a világ legkomolyabb nagyképűségével — a tulvilág lelkeivel folytatott interjúkat a világháborúról. Többek között megszólaltatott egy híres

amerikai író, majd egy amerikai humoristát. Mindkettő természetesen már rég elhunyt. Az egyik a Titanic elsüllyedésénél lelte halálát. Ott pihen a tenger fenekén, mindazonáltal ez a csekélység nem akadályozhatta meg abban, hogy egy spiritiszta ülésen a következőleg nyilatkozzék a báboruról:

«A háború a ti planétátokon elég borzalmas. Arról azonban, hogy milyen batással van *fent*, fogalmatok sincs. Nem lebet leírni, mikor ezer és ezer lélek egyszerre belebukdácsol ebbe a világba... mind panaszkodik a sebei miatt, mind még a harcban hiszi magát. Hallatlan zavar van, míg világos lesz előttük, hogy szellemekké lettek.»

Néhány nappal később az író szelleme újra nyilatkozott. Kimentette magát, hogy egy pár napig mitsem hallott magáról, de hát a tulvilágon rettenetes zavar van. Az újonnan jöttek még mindig ellenséget akarnak ölni s rárohannak mindenkire, aki látható lesz. Csak akkor veszik észre a nagy változást, mikor látják, hogy a sznronyaik letompultak és puskaiknak nincs hangja.

Fejfájást okozó képtelenségek ezek, s az ember váltig csodálkozik azon, hogy vannak, akik az efajta bamba-ságokat komolyan beveszik, sőt talán szánakozva is néznek a hitetlenkedőre. Még különben egész okos emberek is megteszik. Mindez azonban hagyján! Megvan a jóhiszeműség s aki hisz, téyleg nem okoskodik.

A spiritisztaságnak vannak azonban olyan fejezetei is, melyekre már nem áll a disputa, hanem inkább a rendőr szava és ezzel a büntetőtörvénynek az a szakasza, mely a *csalásról* ad igen helyes meghatározásokat. Ami másrészt egész természetes is. Az élelmesség és lelkiismeretlenség együvé boronálódva elsősorban az ember, az emberek gyengéit aknázza ki és így bőven akadnak ügyes mutatványosok a spiritiszta-világban, kik saját külön médium-voltukkal *tekinthetetlen haszon mellett* szabadjeggyel járnak ki-ha a lelkek országába és lila félhomályos szeanszokon megfelelő részvétdíj mellett bármely elköltözöttet azívesen invitálnak meg egy kis csevegésre.

A spiritiszta csalókhoz értünk, kik szabadon járnak-kelnek, mint papjai a spiritiszta hitvallásból kelt babonának, mely a tulvilággal való kaczerködést teszi programmá és — üzleti tökévé. Az nem tesz semmit,

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház-utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becseslése. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

hogy olykor csunyan lelepleznek egy-egy efajta apostolt, aki színészi tehetségét és rendező-képességeit másutt is tudná értékesíteni.

Nem lesz érdektelen néhány eset lerögzítése! Ezelőtt bárom évvel például a jól megérdemelt leleplezés sorára került Krisztiániában egy *Wriedl* nevű kisasszony, egy bíres angol médium, akinek szeánszain mindig csodálatos dolgok történtek. Fénysugarak cikáztak fel, a szellemek árnyéka virágokat szórt s a szellemek trombitájának nevezett csőből tulvilági hangok ijesztették meg a jámbor hallgatóságot. Egy napon azután megtörtént a következő dolog:

Amint a gyülekezet ott üldögélt a sötétben, szorosan kézenfogva egymást és várva a szellemeket, hirtelen felrobbant a szellemek trombitája. Erős dörrenés hallatszott s a szobában összehordott sok virág illatát erős puskaporszag nyomta el. Egy professzor tüstént felugrott helyéről és kézrekerítette a felrobbant trombitát. A többi már be sem várta a boszorkodó médium. Még aznap búcsút mondott a norvégoknak.

Okosan tette. Alapos vizsgálat után kiderült, hogy a szellemi trombita közönséges kis bűvészszerzőm foszforoszkáló-lemezekkel, fémkáliumos puskaporral s a szellemjelenés, ugrádozás, kísérteties fény csak egyszerű technika volt.

Ebben a leleplezésben azonban nincs semmi különös ujság. E sorában nagyon sok médium osztozott már. Egy angol folyóiratban ezelőtt néhány évvel egy angol ujságíró meglepő felfedezéseket tett, melyekben bátran és meggyőzőn leplezte le majd valamennyi spirítisztáskodó kalandort és szédelgőt.

Kísérletei és nyomozásai sorra veszik az összes szellemidézőket, kiknek híres sorában Sir William Crooker, Sir Oliver Lodge, Alfred Russel Wallace, sőt öreg napjaira még Lombrosóval is találkozhattunk, akit a már azóta szintén leleplezett Eusápia nevű nápolyi médium ültetett fel alaposan.

„Egy barátommal együtt — írja az ujságíró — elmentem egy szeánszra. Mikor odaértünk, már egy tucat ember ült a szobában, melyben semmi feltűnő nem volt látható, csupán az egyik sarokban lógott egy függöny, melynek háta mögött egy egyszerű ottomán állott. Meg akartuk közelebből is tekinteni, de nem engedték meg.

A médiumot leültették a függöny elé, a vendégek körülötte foglaltak helyet. A gázt kioltották. Egy pár perc múlva a függöny fölrehúzódott. A médium reszketni kezd s hajában tűzvonalakokkal leírva egy görög omega-betű látható. Lágy zene szólal meg olyan sipládszerű hangokon, de igen kellemes és altató. Hirtelen minden félbeszakad, a világosság ismét kigyul. Semmiféle hangszernak nyoma sincs. A médium magánkívül van. A szellemidézés megkezdődhetik.

Csakhamar újra sötétség áll be. A zene ismét megszólal, de most mintha a menyezet felől hallatszanék. Feltekintünk. Homályos fejet, kezeket és vállakat pillantunk meg; valami húros hangszerezen játszanak. A fény kigyul. A médium beszélni kezd. Elmondja, hogy a világosság országában van és üzeneteket hoz a szellemektől, kik materizálódni (anyaggá válni) fognak, hogy velünk is beszélgethessenek. Újra sötétség támad. Homályos alak jelenik meg egy fénylő gömbbel a kezében. A médium valamely angol király nevét ejti ki. Mondjuk III. Richárd jelent meg körünkben. De öfelségének ügylátszik, most nincs kedve beszélgetni, mert fejét könnyedén meghajtva, áldásra emeli kezeit s eltűnik a függöny mögött.

En azonban ezalatt halkán már a függöny mögé sompolyogtam s leültem az ottománra. Vártam. A szellem bejött s egyenesen felém tart. Hirtelen felugrom és átkarolom. Egy elfojtott káromkodás szavai siklanak le ő felsége ajkairól, de én bátran szakállához nyulok és kiveszem belőle a fénylő golyót, melyet a világossághoz tartva, közönséges üvegnek tartok telve foszforos olajjal. Ennek tudvalevőleg az a tulajdonsága, hogy a levegővel érintkezve, sötétben világítótá lesz, csak a dugót kell kihúzni az üveg tetején. Az ottománban is megtaláltuk a zenélő sipládát. Különböző drótok segítségével lehetett a zenét halkabbá vagy erősebbé tenni. Egy horgászó botot is találtak. Ennek a végére voltak akasztva azok a viaszkkézfejek és egyéb dolgok, melyek az imént a levegőben zenélő szellemet helyettesítették.

Ez az eset azonban csak igen közönséges csalásnak bizonyult. Le kellett leplezni azokat a szédelgőket is, kik lefénnyépeztek a „szellemeket”, megidézték az elbunyitakat és azokkal beszélgettek vagy pedig állításuk szerint arra kényszerítették a szellemeket, hogy írjanak, rajzoljanak és feltett kérdésekre válaszoljanak.

Az angol ujságíró munkához látott. A spirítiszták kétféle szellemirást különböztetnek meg. Az egyik abban áll, hogy egy láthatatlan kéz ír fel valamit egy papírosra vagy a falra, a másikat pedig a hipnotizált médium kezei vetnek papírra.

Az egyik csalót könnyen leleplezte. Az illető ugyanis két kezét hátán összekötötte s így állt a palatábla elé, melyen a feltett kérdésre a szellemnek a választ megírni kellett volna. A szoba elbőtétül. Mindenki hallhatja, amint egy palavessző végigsiklik a táblán s az újra világossá lett szobában csakugyan írás látható az előbb még üres helyen. Feltűnt azonban, hogy a médium a világosságban sem bagyta kezét a kötelekből feloklani. Miért?

Ok nélkül semmi sem történik. Itt lesz a rejtély nyitja. Az ujságíró hozzálépett és az egyik kezét megszorította. Viaszból volt. Az egész trükk tehát abban állott, hogy

Ha fáj a feje ne tétovázzék, hanem **Beretvás-pastillát** használjon azonnal

mely 10 perc alatt a legmakacsabb migraint és fejfájást elmulasztja. — Ár K 1.20. — Kapható minden gyógyszárban. Készíti **Beretvás Tamás** gyógyszerész **Kispest**en. Orvosok által ajánlva. Három doboznál ingy. postai szállítással.

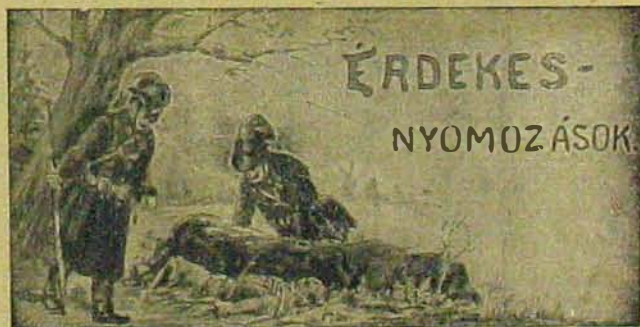
a két hátratett kéz közül az egyik viaszkból készült utánzott kar volt, míg a másik valódi kéz szabadon mozoghatott s így az elsötétült szobában könnyebben írhatta fel a táblára a feleletet.

Nehezebb volt azonban leleplezni a másik „szellem-írást”. A csalo ugyanis, hogy szavabihetőségét bebizonyítsa, két palatáblát egymásra illesztett, azokat átkötötte, lepecsételte s még külön négy csavarszeggel összesrőfolta mindegyik palatábla rájájának közepét.

A szoba elsötétült. Megint hallatszott a rejtélyes palavessző nyikorgása, amint végigkarecolja a táblát. Újra világos lesz. A köteleket leveszik. A pecsétek sértetlenek, a csavarokat kiveszik, s íme, a tábla belső lapján rajta van a rejtélyes írás.

Az újságíró sokáig nem tudott rájönni a rejtély nyitjára, de végre sikerült ez is. Észrevette ugyanis, hogy a lesrőfolás és lekötés dacára a két egymásra tett tábla sarkai szétnyithatók. Ha mind a négy sarokra egy-egy kis éket illesztünk be és egy esernyődrót végére apró palavesszőt erősítünk, némi gyakorlat után a tábla egész felületét teleírhatjuk, bár az össze van kötve és srőfolva. Természetesen közügyesség kell hozzá, világosságra azonban semmi szükség nincs.

Képzeltető, hogy mennyire el volt hülve a jeles spiritista, mikor az újságíró maga vállalkozott rá, hogy teljes világosságban a trükköt ismételni fogja. (Vége köv.)

A szöllőkunyhó titka.

Írta: Nyomozó.

A közértelemnek száz meg százféle furfangjai között, amelyekkel leleplezéseik megbiúsítását vagy elfogatásuk megakadályozását iparkodnak elérni, ritkaságszámba megy az a különös, mondhatni újszerű eljárás, amelylyel Vonnák Illés többszörösen fegyházviselt nagykutai lakos az ottani őrsparancsnokság heteken át tartott nyomozási tevékenységét kijátszotta.

Ez a javíthatatlan közértelem legutóbb múlt év ősz-elején szabadult ki a fegyházból. Megjelenése úgy az őrsöt, mint a községi előjáróságot igen kellemetlenül érintette. Sok baja szokott vele lenni mindeniknek.

Ennél fogva valóságos szerencsének tartották, mikor október havában, mint lövezetöt, hadiszolgálatra kellett utba-indítani.

Nevezett távollétének azonban nem soká örülhettek, mert mintegy hat hét múlva, úgy november vége felé, hazakerült a badiszolgálatból is.

A nagykutai őrskörlet egyike a legmozgalmasabb őrskörleteknek. Az őrs legénysége ugyyszólván állandóan nyomozással van elfoglalva. De még e megszokott mozgalmasság mellett is észrevehető volt, hogy Vonnák Illés hazajövetelétől kezdve ez is hatványozódott s különösen december havában, karácsony és újév táján valósággal bucsut jártak a panaszosok a csendőrlaktanyában.

A panaszolt hüncselékmények nem valami világraszóló események voltak ugyan, mert egy-egy helyről csupán néhány darab baromfit, esetleg ruhaneműt, konyhaedényt, kisebb gazdasági eszközt stb. loptak el. De ha figyelembe vesszük, hogy december 21-től január 16-ig kilencz lopási esetet jelentettek be a csendőrségnek, amelyeknek ugyyszólván mindegyikében álküleséssel manipuláltak a tettesek, tehát kilencz büntettről volt szó, mégis csak gondolkodóba esett volna bármelyik őrsparancsnok és ha köteleességtudó csendőr, hát minden tehetségét latbaveti, hogy a tetteseket leleplezhesse, mert ellenesetben tavaszig nyakig merülhet el a kiderítetlen közbiztonsági zavarok áradatában.

Rácz Károly járásőrmester mindjárt gyanította, hogy ezek a lopási esetek összefüggésben vannak Vonnák Illés hazajövetelével s igyekezett volna is mindenáron, hogy nevezettet kézrekerítse, de minden eziránti eljárása s a többszöri lesállások mindannyiszor sikertelenek maradtak, mert akár nappal, akár éjjel kereste vagy kerestette Vonnákot, sohasem találták azt otthon, mindig valahol ismeretlen helyen volt.

Legbosszantóbb volt a dologban az, hogy ha nappal keresték, a felesége mindig azt állította, hogy csak korással előbb ment el hazulról, ha pedig éjjel érdeklődtek utána, rendesen azzal fogadta őket az asszony, hogy még nem jött haza. Azután meg leshették estétől reggelig, figyeltethették megbízható bizalmas embereikkel, sohasem tudták otthonlétekor meglepni.

Ilyen körülmények között azt se tudták megállapítani, vajjon az ő csizmájának a nyomai-e azok, amelyeket a bejelentett lopások színhelyén legtöbbször felfedezhettek, és amelyet az első alkalommal felvett nyomokhoz mindannyiszor hasonlónak találtak.

Ennek a csizmának a nyoma a pontosan felvett méretek szerint 30 és fél cm. hosszú, a féltalp hossza 16 és fél cm., szélessége 11 cm., a sarok hossza hét és egynegyed cm., szélessége pedig 7 cm. volt.

Ne vegyen hangszert, míg **REMÉNYI MIHÁLY** a magyar kir. Zenekademia házi hangszerkészítője legújabb árjegyzékét át nem olvasta, melyet ingyen és bérmentve küld Budapestről, Király-utca 58.

Hegedűk, fú- és réztuvóhangszerek, cszimbalmok. — Zenekarok teljes felszerelése. — Csendőrok kó-londó, figyelmes és előbbi kiszolgálásban részesülnek. — Régi hangszerek becsereleése és javítása.

Mindezen hangszerről árjegyzék külön-külön kérendő.

Nevezettnek ez a hosszabb időn át való bujkálása csak megerősítette az ellene felmerült gyanút s az őrs gyakori házkutatásokkal akarta ezt még jobban tisztázni, de sohasem találhattak nála semmiféle bűnjelt, pedig, ba a tyukokat, kacsákat megették vagy eladhatták is, voltak a lopott holmik között olyan tárgyak, amelyeket, ha nem egyébert, csupán saját használatra is hazavihetett volna.

A többszöri sikertelen nyomozás után végre mégis sikerült megállapítani, hogy Vonnák Illés a tettes és hogy az ő nyomai a talált nyomok. Ugyanekkor felderült nevezett tartózkodási helye is.

A legutóbbi — január 16-án — történt lopás után ugyanis, Czákó János nagykáti lakos, úgy a délelőtti órákban, kiment a szőlőbe, hogy megtekintse, vajjon a kunyhója és a szőlőkaró-csomók rendben vannak-e. A sok esőzés és hóolvadás miatt ekkorára egész tő képződött a kunyhója körül s annak közepén egy kiemelkedő szigeten állott a kisebbszerű lakatla épület.

A gazda a karókat rendben találván s amennyire a vizen át való tekintéssel kivehette, a kunyhónak sem volt semmi baja kívülről, de a gazda belülről is meg akarta tekinteni, minélfogva a vizen átlábolt és előkereste az eresz alá elrejtett kulcsot és megkísérelte az ajtó kinyitását, de biz az sehogysem sikerült.

A kunyhó ajtajának eredménytelen nyitogatása közben észrevette a gazda, hogy az tulajdonképen nincs is bezárva, hanem belülről van betámasztva valamivel vagy legalább is valami bent hagyott tárgy, rud vagy kapanyél az ajtóhoz dülhetett s amiatt nem tudja az egybként záratlan ajtót kinyitni. Míg azon töprendett, hogy vajjon ki járhatott a kunyhójában, illetve hogy miféle tárgy korlátozhatja az ajtó kinyitását, eszébe jutott, hogy a nála levő balta nyelével benyulva, elmozdíthatja azt a bizonyos tárgyat.

Hozzá is fogott mindjárt s amennyire csak tehette, betaszította az ajtót s a baltanyéllel benyulva kereste azt a bizonyos tárgyat, miközben valami titokzatos személy kiragadta a kezéből a baltát és berántotta a kunyhóba. A gazda erre a nem várt meglepetésre annyira megijedt, hogy majd összerogyott s ez ijedelem hatása alatt, mikor már valamennyire magához tért is, nem az iránt érdeklődött, hogy ki lehet odabenn, hanem minden további gondolkodás nélkül kerekelt oldott, átmenekült a vizen és csak akkor jutott eszébe, mikor a mintegy 4—500 lépés távolságra levő vasuti őrházhoz közeledett, hogy a vasuti őrs segítségével mégis le kellene leplezni a kunyhóban levő titokzatos valakit.

Mielőtt azonban még az őrházhoz ért volna, a közeli cserjésből kilépő Horváth Mihály felesketett mezőőrrel találta magát szemben, akinek azon sebtiben elmondá

az eseményt s miután ez fegyveres ember volt, mindjárt meg is hívta a kunyhó rejtélyes lakójának az elfogására. De alig haladtak a kunyhó irányába néhány lépést, mikor észrevették, hogy a kunyhóból kilép egy férfi, hátán batyuval s észrevevén a veszedelmet, velük ellenkező irányba futásnak eredt.

A két idős — 54—56 éves — ember mindjárt üldözöbe vette a menekülőt, kiabáltak is rá, hogy álljon meg, de amaz csak futott tovább és midőn látta, hogy üldözői nem tágitanak, sőt folyton jobban közelnek hozzá, amint egy vízzel telt széles árokhoz ért, amelyet a nehéz batyuval nem birt volna átugrani, eldobta a batyut és így megkönnyebbülve, átmenekült a széles árkon.

Ezalatt a nagy kiabálásra figyelmes lett a vasuti őrs is és mivel látta, hogy az üldözött a vasut mentén menekül tovább, a két üldözőt pedig az eléjük dobott batyn egyidőre feltartja, áttelefonált a következő vasuti őrházhoz kartársának, hogy arra menekül egy *rabló*, ha segítséget kaphatna, fogja el s miután ekkorára a kunyhó tulajdonosa azzal érkezett oda, hogy viszi a batyut a csendőrhöz és a menekülő elfogását is kérni fogja, hát hozzátette, hogy: mindjárt jönnek a csendőrök is.

Véletlenül ez utóbbi őrháznál volt a tápiószentmártoni határhoz tartozó göbolyjárasi mezőőr, aki értesülvén az esetről, utána vetette magát az eközben odaérkezett menekülőnek, de ez, amint észrevette, hogy a pihent mezőőr hamarosan elfoghatja, visszafordult és a nála volt baltával fenyegetődözve, rákiáltott üldözőjére: «Erigy vissza, az anyád istenét, vigyázz magadra, te is kinn lakó ember vagy!»

A mezőőr más körülmények között talán fel is hagyott volna az üldözéssel, de mert nem nagy távolságban három urasági bérest látott meg, ezeket hívta segítségül s addig üldözték a fenyegetődzöt, míg nem hosszú hajsza után, a nagykáti határban levő ugynevezett Erdősszőlőknél, egy szembejövő férfi segítségével sikerült azt elfogniok.

Ezalatt Czákó János beért a nagykáti őrsre és a batyu átadása mellett bejelentette a meglepő esetet. Rács járásörmeister mit sem törődött e pillanatban a batyu tartalmával, hanem indult azonnal kifelé a helyszínére, ahol a talált sértetlen nyomokból megállapítván, hogy ez az az ismeretlen, akinek előbbi nyomairól már hetekkel előbb mértéket vett fel, majd az őrházhoz érkezett azon értesülésre, hogy az ismeretlent már elfogták, a jelzett irányba sietett el abban a reményben, hogy végre leleplezheti az illetőt. Ez a reménye azonban csak részben teljesedett.

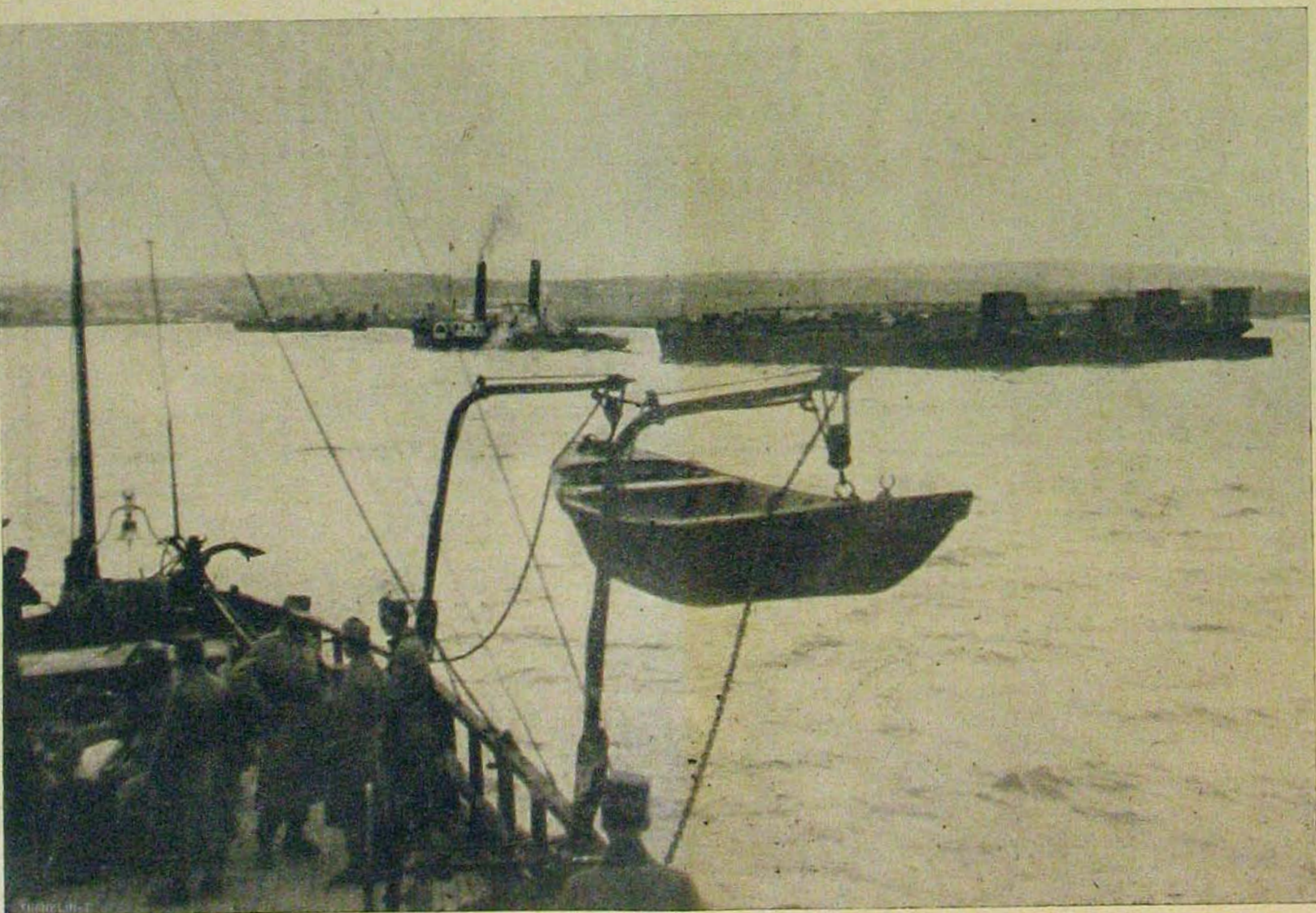
A béresek ugyanis hosszabb ideig nem hagyhatván a

Szántó Lajos gépfőraktára Szegeden

***** Zsótár-bérbáz, Városháza mellett. (Rákóczi szoborral szemben.) *****

Csendőrségi fegyvergyári kerékpárok. — Csendőrségi díszvarrógépek. — Világhírű tünéklő pathéonok. — Világhírű tús gramofonok. — Lemez újdonságok és kerékpár felszerelési cikkek főraktára. Csekély havi törlesztés! • Képes főárjegyzékem díjtalan! • Csendőrségi Urak legkedveltebb bevásárlási helye.

A szerb harcztérről. — Csapatátszállítás a belgrádi partra.

jóságot és dolgaikat, ennél fogva, mikor a vélt rablót elfogták, rábízták azt a mezőőrré és az elfogásban segítő emberre. Ezek pedig idegen határbeliek lévén s az elfogottat sem ismerték, addig töprengtek a teendő intézkedések felett, míg szerencsájükre odaérkezett két nagykáta határbeli mezőőr, akiknek átadták a foglyot.

Ezek mindjárt felismerték a fogolyban Vonnák Illést és be akarák kísérni az őrsre. Ez azonban földre vetette magát és kijelentette, hogy egy lépést sem megy. A hosszadalmas huzavonának az letta vége, hogy egyik mezőőr segítségért ment, de mire visszajött, a másik elszöktette Vonnák Illést. Így mire a járőr odaérkezett már csak a nevével szolgálhattak az oly soká keresett tolvajnak és a járásörmester csak azt tudhatta meg, hogy az oly sokszor lemért nyom csakugyan a Vonnák Illésé.

Ennek tudomásul vétele után még egy darabig nyomoztak az elmenekült Vonnák után, de mivel hamarosan rájuk esteledett, addig pedig az erdős-szőlős vidéken nem bírtak a szökevény nyomára akadni, félbehagyták a nyomozást és bevonultak és akkor éjjel abban a reményben, hátha nevezett a lakására hazamegy, ott lesállást tartottak. Ennek sem volt semmi eredménye.

Hogy ezután hol bujdosott a szökevény, azt hetekig nem tudta kinyomozni a nagykáta őrs. De hogy az elkövetett lopásokban Vonnák Illés volt a tettes, azt beigazolta az őrsre vitt btyu tartalma, amennyiben az abban volt egy drb bunda, egy üres szalmazsák (a szalma a kunyhóban maradt), egy nagy téli kendő, egy oseréptál, két nagy darab kenyér, egy sült tyúk, egy evőkanál, egy gyertya és egy balta, különféle lopásokból származván, alkalmas volt nevezettnek az azokban való tettességének igazolására.

A hosszabb utána való járásnak azonban végre is meg lett az eredménye. Egy hetivásár alkalmával értesült Rácz járásörmester, hogy Vonnák a tápióbiecskei országot melletti csárdában tartózkodik. Rögtön oda-sietett. De mire odaért, Vonnák már elillant, még pedig mint a korcsmáros mondta, Tápióbiecske felé vette az útját, ami közben, mint egy arról jövő utas hírül adta, alkalmi kocsi kapván, utközben beérni nem lehetett.

A járásörmester ennél fogva visszasietett a községbe és a legelső telefonállomásra át szolt Tápióbiecskére Erdei őrmesternék, hogy Vonnák kocsin odamegy, jöjjön ki a község szélére s ha sikerül, fogja el.

Ez az intézkedés azonban kissé megkésve érkezett, mert mire Erdei őrmester a dologban eljárni voltna, a jelzett kocsi már valamerre elhajtott és annak a tulajdonosát sem sikerült kinyomozni. Az őrmester ennél fogva a községi korcsmárban nézett szét és bár Vonnák Illést nem ismerte, addig kutatott a községben, míg

egyik korcsmárban egy ismeretlen férfira akadt, ki B. Horváth Mihály akasztói születésű cselédnek mondta ugyan magát és az állítását cselédkönyvével is igazolta, de mert a Vonnákra nézve kapott személyleírás nagyon ráillett, az őrmester őrizet alá vette és azonnal Nagykátára kísérte.

Ott aztán kiderült, hogy nem B. Horváth Mihály ő, hanem az oly soká keresett Vonnák Illés. De azzal még sem örvendeztette meg a járásörmestert, hogy a büntetéseket beismerte volna. Sorba kellett vele szembesíteni mindazokat, kik a szőlőbeli elfogásánál jelen voltak, de meghazudtolta ezeket is.

Tagadása azonban hiábavaló volt. A tanuvallomások és a nála talált bűnjelek alapján teljesen beigazolták, látta a bíróság nevezett bűnösségét s többszöri visszaesésére és arra való tekintettel, hogy elfogását veszélyes fenyegetéssel igyekezett megakadályozni, hat évi fegyházzal sújtotta a szigetlakás örömeinek emlékére.

Egy régi magyar látogatás Itáliában.

Nem messzire azoktól a helyektől, ahol az olaszokat most a sok kudarc éri, már szemben állottak egyszer az olaszok és magyarok. Ezernél több esztendő mulott el azóta. A Krisztus utáni 899-ik esztendőben Magyarország akkori új urainak egy kis csapata kikémlelte a gazdag olasz vidéket és bevonult egészen a Brentáig. A csapat megelégedett a vidék kikémlelésével s csak a következő évben indult ötezer főnyi sereg a Brentáig, ezen átkelt, megkerülte a megerősített Aquileját és Veronát s Velencze ellen vonult. A főerő pedig Milánon keresztül Pavia ellen indult. Közben Berengár király tizenötezer emberből álló seregével, a mely útközben még megnövekedett, felvonult, hogy a magyarok visszavonulását lehetetlenné tegye és az egész sereget megsemmisítse. A magyarok, akik kémeik és felderítő csapataik révén Berengár szándékával tisztában voltak, megkezdtek a visszavonulást. Mikor a magyarok a Brentán átkeltek, megállottak, mintha teljesen ki lennének merülve és képtelenek volnának minden további akcióra. Mindezt csupán azért tették, hogy Berengár seregét csapdába vigyék. Ha akarták volna, gyors lovaikon ugyanőcsak könnyen elmenekülhettek volna a magyarok. Midőn a kifáradt itáliaiak áthágtak a Brentán, gondat-

Czimbalmot, hegedűt, tárogatót, harmóniumot és az összes fuvó- és ütő- hangszereket

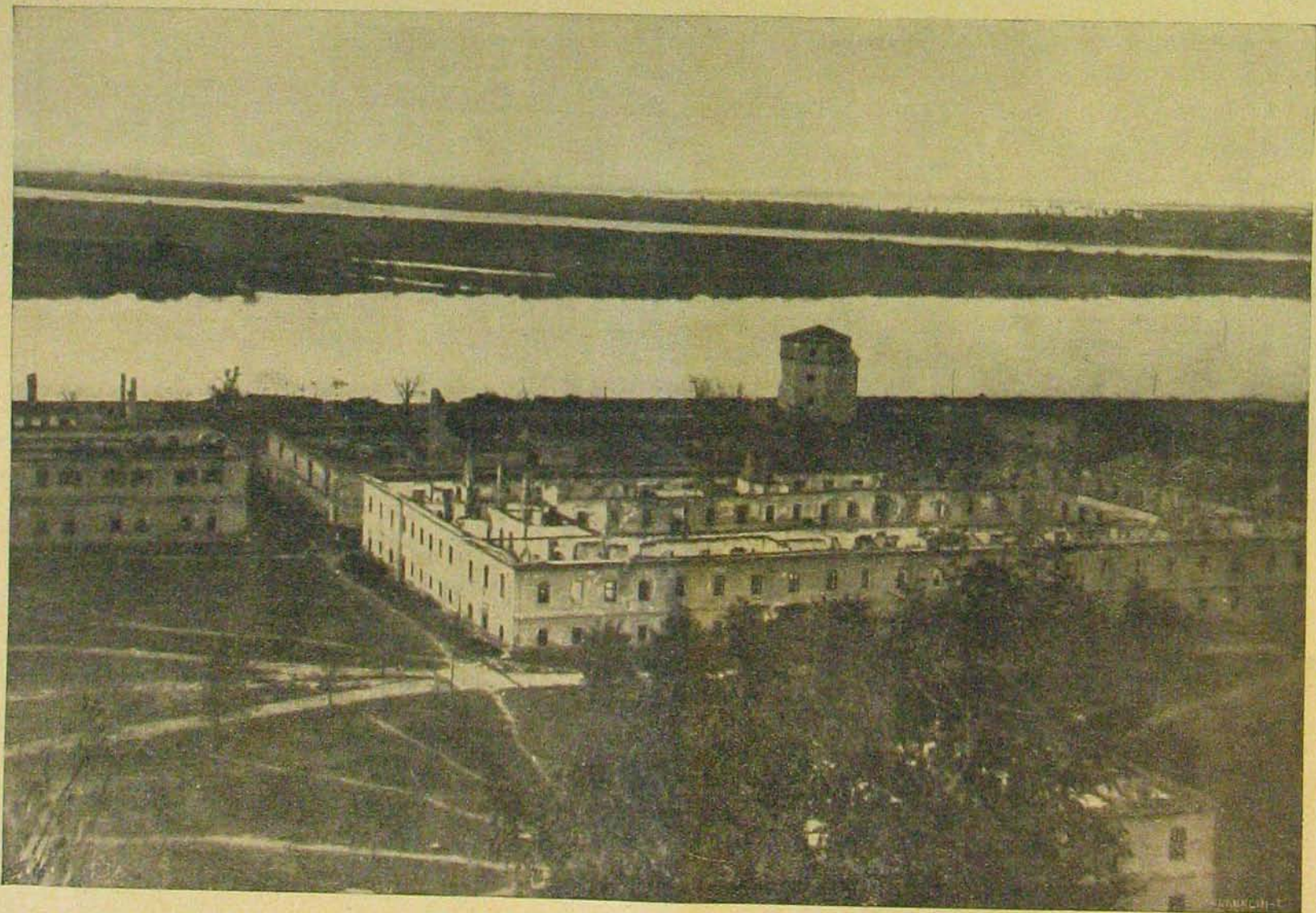
ugyszintén azok alkatrészeit és húrokat általánosan elismerve legjobban szállít Magyarországra legelső, legnagyobb és legrégebb hangszergyára. . . . Árjegyzék minden hangszert bérletre küldök.

Budapest, IV. ker., Magyar-utca 16.—18.—26. szám.

SCHUNDA V. JÓZSEF

ca. és kir. udv. hangszerszállító, az orsz. m. kir. zenekadenzó, valamint az összes budapesti színházak hangszerszállítója, a pesti színház és rekonstruált tárogató egyedül feltalálója. Alapítástól 1877-ig.

A szerb harczytérről. — A Kalimegdán északi része a Nye-Bojsze toronynyal Belgrádban,

HEGEDÜ
Csodásan szép hangu,
vonóval, teljesen fel-
szerelve 8 korona.

Ébenfa felszereléssel 12 és 18 kor. Mester-
művek 20 és 40 korona. Egész finomak
részletre is. Rosszakat művésziesen javít.

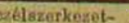
Arjegyüket az összes hangszerekről ingyen küld

Mogyoróssy Gyula
klr. szab. hangstergár

CZIMBALOM

szab. acélézerkereset-
tel, részletre is. Csodá-
dörös, tiszta hangu

TÁROGATÓ ós-
régi magyar hangszor, csodásan szép hangu, 3 bil-
lentyűvel 16 kor., 6 billentyűvel 21 kor., 8 bil-
lentyűvel 25 kor. Valódi rózsafából 70 K, 80 K
és feljebb. Finomabbak részletre is kaphatók.

Fuvókák, gőzfűrészek, Ha-
rok javítás, díszterem stb.

Budapest, Rákóczi-ut 71.

HIREK.

Adományok. A nagycsértési különítmény legénysége az özvegyek és árvák részére 35 koronát; míg a vak katonák részére a szabályi örs legénysége 20. Mikics József cs. cz. őrmester Wekerletelepről 5, Satán Péter csendőr, a szurdoki őrsről 10 és az alsógyertyáni örs legénysége 22 koronát küldött be hozzánk. Az adományokat rendeltetési helyére juttattuk.

Egy csendőr halálos bántalmaztatása. Pécsi Lajos, tiszaluczi őrsbeli csendőrt október 26-án az esti órákban, a midőn a postáról bazatérőben volt, a községben Kovasanszki József és Kovasanszki András, gabriellatanyai lakosok megtámadták s még mielőtt a támadás ellen védekezhetett vagy azt magától elháríthatta volna, egy vas járomszöggel fejét bezúzták. Pécsi csendőr az elszenvedett sérülés következtében, a nyomban igénybe vett orvosi kezelés dacára, még aznap este meghalt. Tettesek az örs által elfogatván, a sátoralja-ujhelyi kir. ügyészségnek átadattak.

Jegyzés a harmadik kibocsátású hadikölcsönre. Madaras Elek őrsv. cz. őrmester, árokaljai őrsparancsnok a harmadik kibocsátású hadikölcsönre 2050 koronát jegyzett.

Kérelem. Trombitás Ferencz, Désen állomásozó csendőr, kéri az 1914. évben a tiszapolgári őrsön szolgált fivérért, Trombitás János lovas csendőrt, hogy egy fontos ügyben vele a címét közölje.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

Nyugdíjas. 1. A m. kir. pénzügyminiszter 1914. évi 100.000. számú rendeletével, a bevonultak gyámul nélküli családjainak segélyezése tárgyában kiadott utasítása, kérdésére vonatkozólag határozott rendelkezéseket nem tartalmaz. Az utasítás 2. §-a szerint segélyreigénnyel bír minden tényleges katonai szolgálatra bevonult és a legénység nem tényleges állományába tartozónak és népfölkelőnek neje, gyermeke, mostoha gyermeke, unokája, apja, anyja, nagypapja, nagyanyja, stb., de valamennyi csak akkor, ha semmiféle állandó ellátásban nem részesül, ha magát vagyoniának jövedelméből vagy önálló más keresetéből fenntartani nem képes és ha öt addig egészszen vagy részben a bevonult tartotta el saját keresetéből. A segélyre igényt tartó családokat, *jelentkezésük alapján*, nagy- és kisközségekben a községi előjárók írják össze, míg azt, hogy mely családoknak van igénye segélyre, járásokban a főszolgabíró, városokban a polgármester állapítja meg. 2. Szolgálati ügy. 3. Csak abban az esetben kérheti eredményesen, ha nőtlen, vagy ha tényleges csendőrségi szolgálata alatt, esetleg az azt megelőző időben kötött házasságot.

Árva fiu és B. Olvassa el „Nyugdíjas” jelige 3. pontja alatt adott üzenetünket.

SS. Jogos. Díjtalan reklamációkra csupán a portamentességet élvező hatóságok jogosultak.

Béla csendőr. Az örsök közigazdálkodásának vezetésére vonatkozó határozványok III. fejezet 10. pontja szerint, a kimondottan hat hétnél hosszabb időre vezényelt legénység távozása és bevonulásakor a közigazdálkodás vagyona csak akkor vonandó becsülés alá, ha az utolsó becsléstől számítva hat hét már elmúlt; egyébként az utolsó becslés eredménye a mérvadó. Minthogy pedig a távozás és bevonulásnál mutatózó két becs-

érték közötti különbözet be- illetőleg kifizetés által kiegyenlített, nézetünk szerint az osztalék ép úgy [megilleti, mint a hogy az esetleges vagyonszerkesztésnél a hiányzó összeg hányadát befizetni lenne köteles.

P. J. Az osztrák csendőrlégénység részére van rendszeresítve. **Lovascsendőr.** Kérje szolgálati úton csendőrkertületi parancsnokságától.

Nős altiszt. Csendőrlégénységi egyének nősülésénél a feleség ingatlan hozománya nem bír a kötött házassági óvadék jellegével, minél fogva a nő, bár hozományaként kapott, de telekkönyvileg saját nevén álló ingatlannal tetszése szerint rendelkezhet ugyan, de a szokásos hozományt másként biztosítani köteles.

Hővirág. A hadrakelt sereghez beosztott (vezényelt) csendőrlégénység előléptetésére az egyes zászlóalj- és ezredparancsnokságok nem voltak feljogosítva s így az áltunk eszközölt előléptetések jogérvényeseknek nem tekinthetők. Egyébként olvassa el lapunk folyó évi 30. számában „Többeknek” adott üzenetünket.

N. D. népf. őrmester. A katonai nevelő-intézetekbe való felvétel minden év szeptember havában történik. A tudnivalókat tartalmazó pályázati hirdetés rendszerint június hónapban kerül nyilvános közlésre.

F. P. csendőr. A szervezeti utasítás 12. §. 5. pontja nem tesz kivételt a tulajdonképeni hadszíntér és mögöttes országrész területe tekintetében, minél fogva nézetünk szerint valamely katonailag fontos hely környékén vagy közelében kémkedéssel alaposan gyanúsított egyén ellen, az idézett pont alapján eszközölt fegyverhasználat feltétlenül jogos lesz.

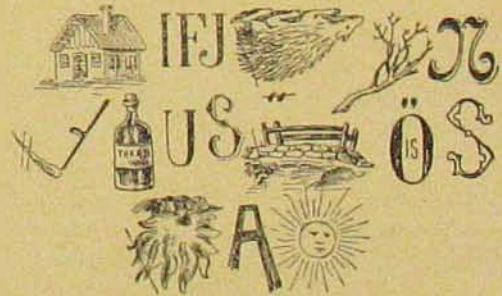
Helyes értelem. Ha az illető tényleges csapatszolgálati ideje alatt valóságos altisztati rendfokozattal nem bírt, úgy most a csapatnál csupán a közkatona részére megállapított zsold illeti meg.

3333. Kérdése még korai; nem áll módunkban érdemlegesen válaszolni.

P. R. A családi pótlék, a családtag betudásával sem lehet nagyobb, mint a három vagy ennél több gyermek után megállapított összeg vagyis évi 300 korona. Eünél az összegnél magasabb családi pótlékban a gyermekek vagy eltartandó családtagok számának növekedése esetén sem részesülhet.

FEJTÖRŐK.

Képtalány.

Szótalány.

A kezéhez sok bűn tapad.
Az első szöve: — nem szabad.
Ott ül lenn a börtön mélyén.
Másk: legel erdő szélén.

Számtalány.

Hogyan lesz 66-ból felével nagyobb mennyiség, anélkül, hogy adnánk hozzá valamit?

Megfejtési határidő: 1915 november 15-ig.

Mind a három talányt megfejtők között egy darab Erssébet királyné szanatorium-sorsjegy lesz kisorsolva.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározás:

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi szeptember hó 29-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

a hadilászlóményes 3. osztályú katonai érdemkeresztet:

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása elismerésül:

Némethy Ferencz, egy hadseregparancsnokságnál beosztott csendőralezredesnek.

Ő császári és apostoli királyi Felsége egyttal legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy

a legfelsőbb dicsérő elismerés tudtul adassék:

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása elismerésül:

Hazai Elemér csendőrfőhadnagynak.

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi október hó 7-én kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálata elismerésül:

a koronás ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:

Tambó Demeter, tábori csendőrmesternek, a II. számú csendőrkerületben.

Adományoztatott:

a hadrakelt seregnél:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre felhatalmazott parancsnokság által:

az ellenség előtt tanúsított kiválóan vitéz magatartása elismerésül:

az arany vitézségi érem:

Dósa János csendőrmesternek, beosztva a cs. és kir. 52. gyalogezredben;

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása elismerésül:

a 2. osztályú ezüst vitézségi érem:

Schradi István csendőrmesternek;

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásuk elismerésül:

a bronz vitézségi érem:

Domokos Mihály, csendőr ez. őrmesternek, a II.,

Br der József és Gyergyák György őrsvezető ez. őrmestereknek, a III.,

Küsmödi Péter, Juncseh György és Antal János csendőr ez. őrmestereknek, a VII.,

Kiss István, őrsvezető ez. őrmesternek, a VIII. számú csendőrkerületben.

Nyugállományba helyezettettek:

1915. évi november hó 1-ével:

Császár Gyula, I. számú csendőrkerületbeli százados, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «rokkant mindennemű népfölkelési szolgálatra is alkalmatlan».

Választott lakhely: Veszprém.

Grabovszky Béla, VIII. számú csendőrkerületbeli várokozási illetékel szabadságolt főhadnagy, a megejtett újbóli felülvizsgálat alapján, mint «rokkant népfölkelési fegyveres szolgálatra is alkalmatlan».

Választott lakhely: Kolozsvár.

Okirattal megdicsértettek:

a m. kir. VI. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Cziglár Mátyás őrmester, egy gyujtogatással párosult szándékos emberölés tettesének nagy körültekintéssel és szakértelemmel vezetett leleményes nyomozás utáni kiderítése és az igazságszolgáltatás kezébe juttatásáért.

Kutasi Károly őrsvezető ez. őrmester, egy tűzvésznel a vagyonmentés és tűzoltás körül általában, de különösen a már lángokban állott postahivatalból az összes kincstári és magántárgyaknak megmentésével tanúsított önfeláldozó bátor magatartása és eredményes tevékenységeért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

a m. kir. VI. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Ábrahám Damó csendőr, egy gyujtogatással párosult, szándékos emberölés tettesének kiderítése és az igazságszolgáltatás kezébe juttatása körül kifejtett eredményes közreműködéséért.

Nyers György csendőr, Hutzheimer Mihály és Fald Pál népfölkelők, egy tűzvésznel, a vagyonmentés és tűzoltás körül kifejtett hasznos és eredményes közreműködésükért.

Tényleges állományba felvétel:

1915. évi november hó 1-ével:

Bajka Sándor, VII. számú csendőrkerületbeli ideiglenes nyugállományú járásőrmester, a megejtett újbóli felülvizsgálat alapján, mint «szolgálatképes».

Előléptettek:

őrmesterré:

1915. évi október hó 11-ével:

a m. kir. I. számú csendőrkerület állományában:

Koroján János I., Tegző Ferencz, Halász Lajos, Csegezi Kálmán és Ötvös Gábor tábori csendőrszolgálatot teljesítő őrsvezető ez. őrmesterek;

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:

Majlinger Ferencz, tábori csendőrszolgálatot teljesítő őrsvezető ez. őrmester;

őrsvezető ez. őrmesterré:

1915. évi augusztus hó 8-ával:

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:

Kiss Ferencz, tábori csendőrszolgálatot teljesítő csendőr ez. őrmester;

Nedves lábak

ellen csak úgy védekezhettek, ha bakancsot, eszmát a rég bevált izoláló hatású **CAMPOLIN**, törvényileg védett vízhatlan bőrkendőccsel kenjük. — Kérjen prospektust az egyedüli gyártója:

Krayer E. és Társa ösztől, Budapest, V. kerület, Váci-ut 34. szám.

Fiók: V. ker., Váci-ut 6. és IV. ker., Királyi Pál-utca 20. (Kálvin-tér mellett). III. ker., Flórián-tér 18. sz. Újpesten: Árpád-ut 40. szám.

1915. évi október hó 1-ével:

Pimpedli Gyula, Hegedüs Sándor, Almási Károly
csendőr ez. őrmesterek;

1915. évi október hó 11-ével:

Petri Antal, tábori csendőrszolgálatot teljesítő csendőr
ez. őrmester;

1915. évi október hó 20-ával:

Hegedüs Vincze és Batta József, tábori csendőrszolgálatot teljesítő csendőr ez. őrmesterek;

1915. évi október hó 11-ével:

a m. kir. V. számú csendőrkerület állományában:
Kaposi Sándor, tábori csendőrszolgálatot teljesítő
csendőr ez. őrmester;

1915. évi október hó 1-ével:

a m. ir. VII. számú csendőrkerület állományában:
Csács János csendőr ez. őrmester;

1915. évi október hó 11-ével:

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:
Albucz Péter és Lusztig Sándor, tábori csendőrszolgálatot teljesítő csendőr ez. őrmesterek;

csendőr ez. őrmesterré:

1915. évi szeptember hó 18-ával:

a cs. és kir. 3. hadsereg hadtápparancsnokság által:
Szöke Ferencz, Krämer Miklós, Huzkó János és
Hevesi János, II. számú csendőrkerületbeli csendőrök;

1915. évi szeptember hó 20-ával:

a cs. és kir. 5. hadsereg hadtápparancsnokság által:
Mészáros Gábor, Kámondi Antal és Mucsi István, II.
számú csendőrkerületbeli csendőrök;

1915. évi október hó 1-ével:

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:
Nagy János VIII., Bagossy Sándor, Kiss István I.,
Szabó András Mihály, Varga József II., Fodor József,
Oláh Sándor, Őri Mátyas, Ari Mihály és Gergely Imre,
tábori csendőrszolgálatot teljesítő csendőrök;

a m. kir. VIII. számú csendőrkerületi parancsnokság
által, a m. kir. VII. számú csendőrkerülethez vezé-
nyelve levő:

Jancsó Tivadar, Környös Mihály, Varga Sándor II.,
Sós István, Z. Tóth Károly, Foleskei József, Balogh
Sándor II., Bolba József, Forgács György, Koserü Sándor,
Szabó Gyula, Vass Imre, Braun József, Géczy Sándor,
Ujlaki Ferencz, Szentmiklósi László és Szilágyi
Antal csendőrök;

a cs. és kir. 7. hadsereg hadtápparancsnokság által:
Kuczik Vazul, IV. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915. évi október hó 6-ával:

a cs. és kir. 3. hadsereg hadtápparancsnokság által:
Ujvári Pál, Áfra Ferencz, II. számú csendőrkerület-
beli csendőrök;

1915. évi június hó 10-ével:

a m. ir. V. számú csendőrkerület állományában:
Szarka Ferencz, és

1915. évi október hó 10-ével:

Kaposi Sándor, tábori csendőrszolgálatot teljesítő
csendőrök: végül

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:
Gulyás Sándor, tábori csendőrszolgálatot teljesítő
csendőr.

Pénzjutalomban részesítettett:

Mészáros Gyula I., V. számú csendőrkerületbeli őrs-
vezető ez. őrmestert a pénzügyminiszter ur. a zólyom-
brézói vasgyár érdekében kifejtett tevékenysége elismeré-
seül, 100 korona pénzjutalomban részesítette.

Járőrvezetői jelvénynyel elláttattak:

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:
Illo Sándor, Szabó József János, Szekeres Károly,
Miedt Ferencz, Tornyai József, Angyal Lajos, Jerkovits
Péter és Nádasdi Imre csendőrök;

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:
Szabó Ferencz II., Usváth Péter, Zakáll Gyula, Ivanich
Károly, Pálity Antal, Gömör Géza, Lipseoi Sándor,
Redei Győző, Szabó István II., Hajdu Ferencz és Berzuva
Miklós csendőrök;

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:
Kudrics Gergely, Siket János, Balogh Sándor, Bartók
Gyula, Suchán Mihály, Berhész Pál és Fasticska Antal
csendőrök;

a m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában:
Székely János II., csendőr;

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:
Vincze János, Cson György, Kiss János, Cs. Szabó
István, Kovács Vincze, Tóth János, Fábian Mihály,
Bóné Károly, Köteles Zsigmond, Majzik Zsigmond, Bé-
res József, Klinkovics István, Gálík Pál, Pánya Tivadar,
Csatári Lajos, Korvós János, Dudás István, Kovács Imre,
Kozma Mihály, Kovács Lajos és Sütő Sándor csendőr.

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000,000 korona.

Köztisztviselői kölcsönök törlesztése.
Előlegek értékpapírokra.
Családi házak és telepek létesítése.

Kölcsonok lakbérletiltás ellenében.
Külföldi pénznemek vétele és eladása.
Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Előlegként befizetett takarékpénztári könyvecske. 1. Oly befizetett betétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő lekövetése mellett helyszínen elintéztük, 6% (hat) befizetett kamatot fizetünk (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetét után, melynél a betét az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem kelt, 5% (öt és fél) befizetett kamatot fizetünk (A tőkekamatadó levonásával.)

Előlegként nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.
Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett Utalványok, intővények és chequek beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával.
Veszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

Lovaglási jutalomdíjban részesítették:

Pósa János, II. számú csendőrkerületbeli őrsvezető cz. őrmesternek, 4 darab 10 koronás aranyból álló jutalomdíj folyósított.

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:

Simon György csendőr cz. őrmester, 6 drb., Tóth Imre I. és Muzser Géza csendőrök 5—5 drb., Vajda Gyula járásőrmester és Barizs Lajos őrsvezető cz. őrmester, 4—4 drb., Papp Sándor I. őrsvezető cz. őrmester, Pongrácz József II. csendőr cz. őrmester, Gosztonyi Géza és Csala János csendőrök 3—3 drb., Kupás Márton járásőrmester és Szabó Gábor I. őrmester, 2—2 drb., továbbá:

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:

Kozák János járásőrmester, és Istók István csendőr cz. őrmester 4—4 drb., végül:

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:

Sarmaság Demeter őrsvezető cz. őrmester 7 drb., Benyó Mihály és Biró István csendőr cz. őrmesterek 5—5 drb., Asztalos Sándor járásőrmester és Turcsányi Bertalan őrsvezető cz. őrmester 4—4 drb., Szakonyi Dániel és Kerekes Sándor, járásőrmesterek, Bodendorfer András, őrsvezető cz. őrmester, Nagy Sándor, Jócsák Géza csendőr cz. őrmesterek, Karap Ferencz, Vigh Mihály, Németh István, Manaszi József, és Papp Zsigmond csendőrök 3—3 drb., Sziklai Árpád, Bleier Rezső járásőrmesterek, Fülöp Imre őrsvezető cz. őrmester, Sárközi Károly, Ács József csendőr cz. őrmesterek és Kaliga Antal csendőr 2—2 drb., 10 koronás aranyból álló lovaglási jutalomdíjban részesítették.

Névváltoztatás.

Schinagl Sándor, II. számú csendőrkerületbeli csendőr, családi nevét, belügyminiszteri engedély alapján, «Szilágyi»-ra változtatta.

Magiárin József, II. számú csendőrkerületbeli csendőr, családi nevét, belügyminiszteri engedély alapján «Komlósi»-ra változtatta.

Házasságra léptek:

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Oláh Sándor őrsvezető cz. őrmester, Szetafin Jankával, 1915. évi május hó 24-én Somfán;

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:

Kiss János II., őrsvezető cz. őrmester, Zakar Teréziával, 1915. évi szeptember hó 8-án, Tápósüllyben;

Pál István őrsvezető cz. őrmester, Kürti Annával, 1915. évi szeptember hó 12-én, Tiszamánán;

a m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában:

Vinkler Mihály őrsvezető cz. őrmester, Szabó Rózával, 1915. évi szeptember hó 16-án, Vajdahunyadon.

a m. kir. I. számú csendőrkerület állományában:

Csergő Imre őrmester, Fajér Annával, 1915. évi október hó 9-én Kolozsváron;

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Domány János csendőr cz. őrmester, Nagy Jolánnal, 1915. évi szeptember hó 16-án, Karánsebesen;

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:

Kurucz István csendőr cz. őrmester, Boesárszki Margittal, 1915. évi szeptember hó 18-án, Bélyen.

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Berta József csendőr cz. őrmester, Gentzvein Stefániával, 1915. évi október hó 17-én, Pancsován.

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:

Szentmiklósi Imre csendőr cz. őrmester, Maguth Máriával, 1915. évi október hó 2-án, Káposztafalván.

Telegdi Imre csendőr, Bató Honával, 1915. évi október hó 3-án, Tornalján.

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:

Á. Vincze László őrsvezető cz. őrmester, Lelek Máriával, 1915. évi október hó 6-án, Körösláclányban.

SZÁNTÓ JÓZSEF

géparuhája 17 év óta létezik Szegeden, a városi bérpalotában

Képes nagy ár-
jegyzékem díj-
talanul küldöm.

Képes nagy ár-
jegyzékem díj-
talanul küldöm.

Egyedül nálam kaphatók a Helical, Premier, Postielon, Britania, Eska és saját összeállítású legkedveltebb hegyikerékpárok. E gépekből hadsergünk részére is szállítottam. Pathé tűnélküli beszélőgépek, lemezek és varrógépek óriási válogatékban, kedvező részletfizetésre is.

Várnay és Fia, Budapest, VI., Gyár-utca 26.

Nyomtatványok
Sapkák
Keztyük
Kardbojt
Celluloid kezelő és
nyakravaló
Czipókrém
Fegyverzsir
Borotváló készlet
6, 10 és 20 éves
szolgálati kereszt
stb. stb.

Nagyvárad, Ralikovszki-ut 24. Szeged, Kárász-u. 9.

A háború okozta személyzet hiány miatt egyelőre csak **szegedi főüzletünk**-ből intézzük el a postai küldeményünket, azért a megrendeléseket **Szeged, Kárász-u. 9.** czimezni kérjük.